

PARAPIJA

NR. 509
XXIII EILINIS
SEKMADIENIS
2020 09 06

Pakuonio, Piliuonos ir Viršužiglio parapijų leidinys

www.pakuonioparapija.lt

Pasaulis tau siunčia kažkokį žmogų, gerą arba blogą, prašyti pagalbos arba suteikti pagalbą – nesvarbu. Tame turi būti kažkokia prasmė?

Tas žmogus, kurį tau pasaulis pasiuntė, labai svarbus įvykis tavo gyvenime. Gali būti, kad jis tau išbandymas, o gali būti – paslaptis, kurią tu turėsi atverti. Bendraudamas su juo, galbūt sužinosi kažką svarbaus tau, arba kažką apie tave patį, ko anksčiau net nepagalvojai. Visa tai tau pasaulis duoda per jį! Šio atsitiktinio susitikimo dėka tu gali tapti stipresniu, protingesniu, didesniu, subtilesniu, gilesniu... Visa tai pakeis tave!

Viskas, ką tu darai, ir viskas, kas su tavimi vyksta, tai dovana! Tu nuolat gauni dovanas! Arba tu tai matai ir esi laimingas, arba ne – tada viskas tavo gyvenimas virsta kančia, prisipildo vienatvės ir praranda bet kokią prasmę...

– Kiekvienas žmogus žemėje – tai kažkieno problemos sprendimas, – kartą pasakė mano išmintinga močiutė.

Aš buvau nustebinta jos žodžių.

– Tu – kažkieno problemos sprendimas, – pakartojo ji.

Ir paaiškino:

– Dovanos, kurios tau duotos, galbūt nereikalingos visiems, bet jos neabejotinai tiesiog būtinos kažkam – tavo šypsenai, tavo meilė, tavo jėga.

“Dievas Kristuje sutaukino su savimi žmones ir patikėjo mums sutaukinimo žinią.”

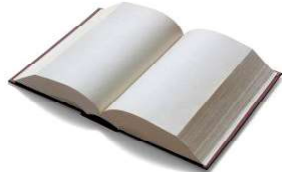
2 Kor 5, 19

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Jer 20, 7–9; Ps 62, 2. 3–4. 5–6. 8–9; Rom 12, 1–2

Psalms atliepas

O, kad išgirstumėt šiandien, ką Viešpats byloja:
„Tegul jūsų širdys nebūna storžievės“.

Evangelija pagal Matą (18, 15–20)

Jėzus pasakė savo mokiniams: „Jei tavo brolis tau nusikalstų, eik ir bark jį prie keturių akių. Jeigu jis paklausys, tu laimėjai savo brolių. O jei nepaklausytų, pasiimk su savimi dar vieną ar du, kad visa byla remtųsi dviejų ar trijų liudytojų parodymais. Jeigu jis ir jų nepaklausytų, pranešk bažnyčiai. O jei nepaklus nė bažnyčiai, tebūnie jis tau kaip pagonis ir muftininkas.

Iš tiesų sakau jums: ką tik jūs surišite žemėje, bus surišta ir danguje, ir ką tik atrišite žemėje, bus atrišta ir danguje“. „Ir dar sakau jums: jeigu kas iš jūsų susitars žemėje dviese melsti kokio dalyko, jiems mano dangišksis Tėvas jį suteiks. Kur du ar trys susirinkę mano vardu, ten ir aš esu tarp jų“.

Evangelijos komentaras:

Rytų išmintis byloja: „Už kiekvieną gerą žodį, kurį žmogus galėjo pasakyti ir nepasakė, turės atsiskaityti su Dievu.“ Tačiau, ar nepastebėjote, kad kuo toliau, tuo sunkiau susikalbame... Vis sunkiau kalbėti išliekant tiesoje. O kodėl?..

Nesu psichologas, tačiau noriu pasidalinti keletu minčių... Taigi, kodėl visgi nesuprantame vieni kitų, kodėl, būdami tokie panašūs, elgiamės taip, lyg būtume iš skirtingų planetų? Kodėl mes kalbame, kalbame ir nebūname išgirsti?..

Visų pirma, nesusikalbame, nes net nesikalbame. Gyvenimo pavyzdžiai liudija, kad, paprašius įvardinti, kas mus atskiria – nėra atsakymo. Be abejo, norėtume, kad mus suprastų ir be žodžių, kad jaustumės svarbūs ir palaikomi vos tik mums nutinka kas nors negera. Taip, būtent mums. Pirmiausia galvojame apie save... Svarbu kaip aš jaučiuosi, svarbu, kad man blogai, o kitų problemos, noras pasipasakoti neįdomus, svarbu, kad man reikia užuojautos ir supratimo. Ne, nereikia dėl to savęs smerkti, visi esame egocentiški ir rūpime pirmiausia patys sau. Tačiau žinokime, kad taip galvoja ir kiti. Visi nori būti svarbūs, įvertinti, pastebėti, palaikomi.

„Žmogus – gėlmė, o širdis jo – bedugnė,“ – sako psalmininkas. Kiekvienas žmogus yra tarsi atskiras pasaulis, kuris susiformavo veikiamas aplinkos, kitų žmonių, asmeninės patirties ir pastangų. Kartais žmonės tiesiog paskendę savose problemose. Reikia pavyzdžių? Kiek kartų bandei prakalbinti kitą ir nepavyko – šiandien jis atsikėlė neišsimiegojęs, prausdamasis vonioje paslydo ir susitrenkė, važiuodamas į darbą vėl įstrigo spūstyje ir t. t... O čia dar jūs su savo juokeliais lendate ir nesuprantate, kodėl žmogus net nešyptelėjo, nors kitu atveju abu būtumėte smagiai nusikvatoję. Tad tiesiog trenkėte durimis, uždarydamas visus kelius bendrauti su jumis.

Vis gi, kodėl nesusikalbame? Taip, visų pirma mes nesikalbame, nes jei kalbėtumės būtume išgelbėję šimtus ar bent vieną gyvenimą ir nepraradę galimybių laimėti Gėriui kitą žmogų. Dėl to galbūt kaltas ir keistas įsitikinimas, kad tai, ką sako kiti, – netiesa. Tad, užuot kritikavę ir smerkę kitus, pabandykime įžvelgti juose gera. Antra, paprasčiausiai nesistengiame suprasti kitų, manydami, kad tik mes esame teisūs ir viską žinome.

Taip, galbūt tikrai mums trūksta kitų palaikymo ir užuovėjos vienas kitam. Tai prisimindami galėtume būti vieningesni, pasistengti kitam žmogui suteikti tai, ko jis tikisi.

Šv. Teresei Avilietei priskiriama „Žmogaus malda“: „*Apsaugok mane nuo pagundos kiekviena proga ką nors pasakyti. Mokyk kitam ištiesti pagalbos ranką, o ne diktuoti. Pamokyk maloniai ir kantriai išklausti kitų skundus. Išmokyk pastebėti žmonėse gerumą ir suteik man dovaną apie tai papasakoti kitiems.*“

Kieno Mišios?

Kažkas yra sakęs, kad Bažnyčia, kaip ir parapija, yra šeimų šeima ir bendruomenių bendruomenė. Bažnyčios neapreprsi, per plati realybė. Tačiau ji akivaizdžiai ir konkrečiai pasirodo, kai susiburiama Eucharistijai. Atrodo, kad samprata „visuotinė Bažnyčia“ yra abstrakcija ir jos neįmanoma pamatyti. Nebent būtų susirinkime, kuriam vadovauja teisėtai išventintas Bažnyčios tarnautojas. Ir nesvarbu kur – Braziūkuose (sovietų metais buvo sakoma, kad parapijoje – vien uodai) ar Romos Šv. Petro aikštėje.

Yra būdas švęsti liturgiją ir ypač Mišias atskirose grupėse: susibūrusiose pagal interesus – karių, medicinos studentų, mokytojų, pirmajai Komunijai besirengiančiųjų, neokatechumenų; pagal amžių – jaunimo, senimo, vaikų; pagal įvykius – ligonių, Santuokos, jubiliejų, rekolekcijų, piligrimystės; pagal įpročius – vyčių ir pelėdų. Manau, išvardijau visas galimas Mišias švenčiančias grupes. Tačiau... liturginiai nuostatai nurodo tik du skirtingus Mišių būdus: Mišios su tauta ir Mišios, kai dalyvauja bent vienas patarnautojas. Kitokios Mišios nenumatomos. Beje, neskaitant pandemijos laiko, privačiuose namuose Mišias galima švęsti tik tuomet, kai ligonis negali priimti Komunijos Duonos pavidalu, tada jam bus duodama Vyno pavidalu, ir kai serga kunigas.

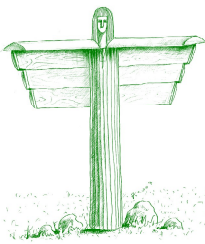
Eucharistija išreiškia ir kuria Bažnyčios vienybę. Kas atsitinka, kai bendruomenė renkasi skirtingu laiku ir skirtingose vietose? Ji nebūna, nešvenčia drauge. Tad ir daug Mišių, per dieną švenčiamų toje pat vietoje, nebūtinai yra teisinga, reikalinga ir išganinga. Pirmiausia taip skaldoma bendruomenė, antra – kenkia bendruomenės vaisingumui (skubėjimas, nepasirengimas, nuovargis), trečia – gali būti nesveiko pamaldumo priežastis, kai dalyvaujama visose Mišiose (sena gera taisyklė: vienos Mišios naudinga, antros ar trečios – nuodinga).

Atskirų grupių Mišios gali būti vaisingos, jei ugdo aktyvų, pilną, sąmoningą ir vaisingą dalyvavimą bei tarnystės, įsipareigojimo, apaštalavimo ir vienybės sampratą. Visada yra pavojus tokioms grupėms tapti elitiniais dariniais, save laikančiais aukščiau už bažnytinę bendriją. Tad tokių grupių sambūriai turėtų vykti retai ir ne sekmadienių bei švenčių dienomis. Sekmadienio Eucharistija yra visos bendrijos sambūrio diena. Tad specialiųjų grupių nariai turėtų prisijungti savo dalyvavimu bendruomenės šventime.

Įvairių įvykių (laidotuvių, Santuokos, jubiliejaus) proga švenčiamos Mišios ne bendruomenės sambūrio metu neleidžia vietos bendruomenei dalyvauti įvykyje. Liturgiją suasmeninti yra žalinga. *Mano* įvykis, *mano* apeigos, *mano* šventė liturgijoje tampa visos Bažnyčios įvykiu ir šitaip iš asmeniškio tampa bendruomeniškas. Laidotuvės – Bažnyčios nario gimimo dangui šventė; Santuoka – vyro ir moters įsipareigojimas savo gyvenimu liudyti Dievo gyvenimą (todėl Santuoka nėra vien nuo visų atsiribojusios poros jėgų ir bėdų reikalas), tad ir švenčiant 25 ar 50 metų jubiliejų visa Bažnyčia turi dėkoti už jėgas ir bėdas, stiprinusias tą jubiliatų įsipareigojimą. Nors apeigos nurodo, Lietuvoje dar nepradėta praktika kūdikius krikštyti sekmadienio Mišiose. O būtų reikšmingas žingsnis iš (tradicinės) šeimos šventės pereiti į naujus narius gimdančios Bažnyčios šventę.

Iš esmės Lietuvos parapijose žinomos dviejų tipų Mišios. Anksčiau buvo populiarios jaunimo Mišios, šiandien – vaikų. Mano jaunystės laikais jaunimo Mišiose giedodavo parapijos jaunimas (tais laikais dar be gitarų ir kitų instrumentų, bet vargonininko suburtas į keliabalsį chorą, kuriuo klebonas didžiavosi), vikaras (jaunukas) sakydavo jaunimui tinkantį, taigi įdomų ir todėl „geresnį“ pamokslą. Kažkodėl tas Mišias mėgdavo ir „senimas“, tad visada būdavo šioks toks nesusiipratimas. Dabar Pirmajai Komunijai besirengiantys vaikai kai kur irgi turi savo Mišias. Nerimtose parapijose tose Mišiose jie skaito skaitinius, rimtesnėse – patarnauja, dar rimtesnėse – ir gieda. Bet vėl kažkodėl su tais vaikais renkasi ir suaugusieji, jų tėvai. Aišku, malonu stebėti savo vaikus skaitančius,

Parapijos skelbimai

Komunijos, Išpažinties ir Sutvirtinimo sakramentams ruošimasis

Augdami ar augindami kitus krikščioniškame sąmoningume ir praktiniame gyvenime, sudaromos grupės pasiruošti **Komunijos, Išpažinties ir Sutvirtinimo sakramentams**. Kviečiame Pakuonio, Piliuonos ir Viršužiglio parapijų žmones, norinčius ruoštis sakramentų šventimui, kreiptis į parapijos kleboną iki spalio mėn. Tel.: 8 688 37142.

Svarbu! Pasiruošimo susitikimuose dalyvauja visa šeima, ne tik vaikai.

Amžinybėje Pakuonio bažnyčios vargonų statytojas

Pas Dievą, amžinybėn išlydimas Pakuonio bažnyčios vargonų gamintojas, meistras Antanas Marcinkevičius. Šiandien, 15 val., jo palaikai bus laidojami Prienų kapinėse. Dėkojame Dievui už tokį žmogų, kurio gyvenimas buvo prasmingas, gražus darbas...

Pakuonio "Caritas" pagelbės

- drabužiais, batais (pvz.: kūdikiams, vaikams, įvairaus amžiaus žmonėms, vyrams ir moterims); daiktais (pvz.: buitiniai, neįgaliesiems vežimėliai, vaikštynės ir pan.).

- priimame visus tinkamus naudoti daiktus, drabužius, batus, visa, kas gali būti naudinga, reikalinga kitiems žmonėms.

Atvykite adresu: Aušros g. 3 (Pakuonio parapijos namuose, antrame aukšte) antradieniais, penktadieniais ir šeštadieniais nuo 10 iki 13 val.

patarnaujančius, giedančius. Gėrėjimosi vaikais laikas... Tačiau kas bus, kai tie vaikai pagaliau „prieis Komunijos“? Aišku, bažnyčioje neliks ir tokių Mišių. Iki rudens.

Tokie Mišių paskirstymai, kažkada kilę iš gerų pastoracinių paskatų, šiandien dažniausiai yra nekritiškai tęsiami. Akivaizdu, kad tose pačiose Mišiose dalyvauja ne vien vaikai, bet ir jų tėvai. Kodėl tad ne šeimų Mišios? Akivaizdu, kad jose dalyvauja ir ne tu šeimų žmonės. Kodėl tad ne paprasčiausia – *sekmadienio* Mišios? Aišku, sekmadienio Mišios visada bus nepaprastos. Vėl kartoju – nėra sekmadieniais nei Sumos, nei Votyvos. Šis žodynas – iš Tridento Susirinkimo (XVI a.) sampratų. Visos sekmadienio Mišios susumuoja krikščioniškąjį gyvenimą. O votyvinės, skirtos kuria nors intencija kokiam nors šventajam, apskritai sekmadienį uždraustos. Juo labiau kad gyvose parapijose „senimas“ mieliau jungiasi į giesmę pritariant skambiaisiais muzikos instrumentais, nei į lotynišką įmantrią choro polifoniją ar „antfoninį grigališkąjį choralą“. Juo labiau, kad visų giedojimas liturgijoje privalomas.

Atskirų grupių (elito) nariai, gavę liturginį ugdymą šiokiadieniais vykusiose uždaroje Mišiose, galėtų tapti įsipareigojusiais bendruomenės patarnautojais: skaitovais, komentuotojais, aukų rinkėjais, tvarkdariais, patarnautojais, ekstraordinariniais Komunijos dalytojais. Tiesiog – krikščionimis, matančiais poreikius, kai visa vietos bendruomenė susirenka švęsti savo tikėjimo. Tėvai, kuriems padedama rengti jų vaikų sakramentinius gyvenimus, galėtų įsitraukti į Šventojo Rašto grupes ir liturgijoje skaityti skaitinius. Koks pavyzdys būtų vaikams!..

Kiekvienos Mišios yra visos Bažnyčios, o ne atskiros grupės nuosavybė. Kiekvienose Mišiose turi jaustis vienybė, šventumas, katalikiškumas ir apaštališkumas. Krikščionių sampratoje, kuri turi būti ugdoma, gaivinama ir perkeičiama kiekviename sambūryje, šie keturi dalykai yra neatskiriami.

Apie mus daugiau rasite interneto svetainėje www.pakuonioparapija.lt

Pakuonio Švč. M. Marijos ėmimo į dangų parapija, Tylos g. 18, LT-59319, Pakuonis, Prienų raj.
Tel.: 8 (319) 43323, 8 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com;

<http://www.pakuonioparapija.lt>

Parapijos banko sąskaita: Pakuonio Švč. M. Marijos ėmimo į dangų parapija; jm. kodas - 291288710, AB DnB NORD bankas, kodas 40100, sąskaitos Nr. LT614010041100040782.

Paruošė kun. Rimas.